

Αιτωλίας Δαμασκηνός: Τα θεμέλια της Εκκλησίας, ένας ψαράς και ένας φανατικός διώκτης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Η εορτή των Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου στην Ι. Μ. Αιτωλοακαρνανίας

Με λαμπρότητα εορτάσθηκε η ιερά μνήμη των Αγίων Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου στην Ιερά Μητρόπολη Αιτωλίας και Ακαρνανίας, σε όλους τους Ιερούς Ναούς που τιμώνται στην μνήμη τους.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός, την παραμονή της εορτής, Σάββατο 28 Ιουνίου 2025, χοροστάτησε στην ακολουθία του Εσπερινού, στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αποστόλου Παύλου στην Μεγάλη Χώρα Αγρινίου.

Κηρύσσοντας τον θείο λόγο ανέφερε τα εξής:

«Δύο ήρωες της πίστεως και της αγιότητας τιμά σήμερα η Εκκλησία μας. Δύο φωστήρες υπέρλαμπρους. Δύο ακατάβλητους γίγαντες της αρετής. Δύο στύλους της Εκκλησίας. Δύο διδασκάλους της Οικουμένης. Τους δύο κορυφαίους των Αποστόλων. Τον Πέτρο και τον Παύλο.

Ο Πέτρος, δεν είναι πλέον ο αγράμματος ψαράς της Γαλιλαίας. Τώρα είναι ο πάνσοφος Απόστολος του Χριστού. Άκακος, απονήρευτος, ευθύς και ειλικρινής, έγινε ο ζηλωτής, ο θερμός, ο ενθουσιώδης μαθητής του Κυρίου. Σίμων λεγόταν, και ο Χριστός τον ονόμασε Πέτρο, για να συμβολίζει το όνομά του, την σταθερότητα της πίστεως και της αγάπης του προς τον Κύριο.

Και πράγματι, όταν κλήθηκε στο αποστολικό αξίωμα από τον Χριστό, αμέσως τον ακολούθησε, αφήσας και πλοία και δίκτυα και τα πάντα. Πρώτος ομολόγησε την πίστη στο πρόσωπο του Χριστού, ότι «Συ ει ο Χριστός ο Υιός του Θεού του ζώντος». Όταν πάλι, ο Κύριος τους προέλεγε τα παθήματά Του, ο Πέτρος γεμάτος αυταπάρνηση και αγάπη προς τον Διδάσκαλο, του είπε «Κύριε, μετά Σου έτοιμος ειμί και εις φυλακήν και εις θάνατον πορεύεσθαι». Ήταν αποφασισμένος, και την ζωή του να θυσιάσει για τον αγαπημένο του διδάσκαλο.

Βέβαια, έπεσε ο Πέτρος στην άρνηση, για να σηκωθεί με θερμά δάκρυα, δια της μετανοίας να γίνει παράδειγμα προς όλους μας, αλλά και για να στερεωθεί στην ψυχή του, ακόμη περισσότερο η πίστη και η αγάπη του προς τον Χριστό, ώστε να αξιωθεί να ζήσει, να εργασθεί, να υποφέρει και να πεθάνει μαρτυρικά για τον

Χριστό.

Και ο Παύλος! Ο ηρωικώτερος των αγίων και αγιώτερος των ηρώων.

Ο θεός, ουρανοβάμων Απόστολος. Ο Παύλος, που όταν ήταν Σαύλος, εσάλευε την Οικουμένη, διώκοντας την Εκκλησία του Χριστού, σύροντας πολλούς Χριστιανούς στο μαρτύριο και τον θάνατο, πράττοντας όμως, από άγνοια και φανατισμό.

Τον κάλεσε όμως, ο ίδιος ο Χριστός, βλέποντας την καλή του προαίρεση, και τον ανέδειξε, «σκεύος εκλογής», ουράνιο άνθρωπο, επίγειο άγγελο, «κήρυκα και απόστολον και διδάσκαλον εθνών». Ο Απόστολος της αυταπαρνήσεως, της αγάπης, της αυτοθυσίας, που διέτρεξε Ανατολή και Δύση για το κήρυγμα του Ευαγγελίου, δοκιμάζοντας φυλακές, ερήμους, κινδύνους της θαλάσσης, διωγμούς, συκοφαντίες, κόπους, στερήσεις, ταλαιπωρίες, αντιδράσεις, πολέμους και θανάτους καθημερινούς στο αποστολικό του έργο.

Μέσα, λοιπόν, από τον βίο και τις επιστολές των δύο αυτών Αποστόλων, συνειδητοποιούμε την χριστοκεντρικότητά τους, δηλαδή, την αγάπη τους, την λατρεία τους, την αφοσίωσή τους προς τον Θεάνθρωπο Χριστό. Για τον Πέτρο και τον Παύλο, «τα πάντα και εν πάσι» ήταν ο Χριστός, ο Σαρκωθείς Υιός και Λόγος του Θεού. Δεν είχαν μία αφηρημένη πίστη στον Θεό, αλλά αυτό που τους ξεχώρισε ήταν η τέλεια πίστη, αγάπη και ο θείος έρωτας προς τον Χριστό.

Η ζωή τους ήταν ο Χριστός. Ζούσαν τον Χριστό, ανέπνεαν τον Χριστό. Δεν είχαν άλλη αγάπη από τον Χριστό. Ο Χριστός κατείχε τον νου και την καρδιά τους. Ήταν τόσο δοσμένοι στον Χριστό, ώστε μπορούσαν να λένουν «ζω δε ουκέτι εγώ, ζη δε εν εμοί Χριστός».

Καί επειδή με αυτό τον τρόπο ζούσαν τον Χριστό, ομοίως και τον εκήρυξαν. Εκήρυξαν, ότι «θεμέλιον άλλον ουδείς δύναται θείναι παρά τον κείμενον, ος εστιν Ιησούς Χριστός». Ένας είναι μόνο ο θεμέλιος, ο στερεός, ο ακλόνητος, ο βέβαιος, ο αμετακίνητος, ο αιώνιος, ο Ιησούς Χριστός. Και ο Απόστολος Πέτρος θα μας πει, πως «ουκ έστιν εν άλλω ουδενί η σωτηρία· ουδέ γαρ όνομά εστιν έτερον υπό τον ουρανόν το δεδομένον εν ανθρώποις εν ω δει σωθήναι ημάς». Δεν υπάρχει σωτηρία σε κανένα άλλο όνομα, παρά μόνο στο όνομα του Ιησού Χριστού.

Ας παρακαλέσουμε τους Αγίους Πρωτοκορυφαίους Αποστόλους, να πρεσβεύουν στον Σωτήρα Χριστό, να μας χαρίζει πίστη και αγάπη προς το Πρόσωπό Του. Να θεμελιώσουμε και εμείς, την ζωή μας, την κοινωνία μας στον θεμέλιο και μόνο σωτήριο λίθο, τον Κύριό μας Ιησού Χριστό».

Αμέσως μετά την ακολουθία του Εσπερινού, υπό τους ήχους της Φιλαρμονικής του Δήμου Αγρινίου και με χαρμόσυνες κωδωνοκρουσίες πραγματοποιήθηκε η λιτάνευση της ιεράς Εικόνας του Αποστόλου Παύλου. Στην πλατεία του χωριού τελέσθηκε δέηση και κατά την επιστροφή στον Ιερό Ναό ευλογήθηκε η αρτοκλασία.

Αμέσως μετά στο προαύλιο του Ιερού Ναού πραγματοποιήθηκε πολιτιστική

εκδήλωση, κατά την οποία τα μέλη του πολιτιστικού συλλόγου της Μεγάλης Χώρας χόρεψαν παραδοσιακούς χορούς.

Στον Εσπερινό και στην Ιερά Λιτανεία συμμετείχαν ο Δήμαρχος Αγρινίου κ. Γεώργιος Παπαναστασίου, Αντιδήμαρχοι, ο Πρόεδρος της τοπικής Κοινότητας, μέλη του τοπικού πολιτιστικού συλλόγου με παραδοσιακές φορεσιές και πλήθος πιστών.

Το πρωί της Κυριακής 29ης Ιουνίου 2025, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αποστόλου Παύλου στην Ιερά Πόλη του Μεσολογγίου.

Κατά το κήρυγμά του ανέλυσε την αποστολική περικοπή της εορτής, λέγοντας τα εξής:

«Δύο από τους βασικούς πρωτεργάτες της διαδόσεως του Ευαγγελίου τιμούμε σήμερα. Πρόκειται για τον Απόστολο Πέτρο και τον Απόστολο Παύλο. Και οι δύο πρωταγωνιστούν στα κείμενα της Καινής Διαθήκης.

Ο μεν πρώτος, ο Απόστολος Πέτρος, είναι παρών σε πάμπολλες περιστάσεις που σχετίζονται με το κήρυγμα, τα θαύματα, το Πάθος αλλά και τις εμφανίσεις του Χριστού μετά την Ανάστασή Του. Βεβαίως, αποτελεί και μία από τις σημαντικότερες προσωπικότητες της πρώτης Εκκλησίας, όπως αναφέρουν οι Πράξεις των Αποστόλων.

Όσο για τον δεύτερο, τον Απόστολο Παύλο, οφείλουμε σ' αυτόν τις υπέροχες Επιστολές του, οι οποίες αποτελούν τα παλαιότερα κείμενα της Καινής Διαθήκης. Είναι ο αναμφισβήτητος πρωταγωνιστής της εξαπλώσεως της χριστιανικής πίστεως στον τότε γνωστό κόσμο, όπως διαπιστώνεται, επίσης, στο βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων.

Οι δύο αυτοί μεγάλοι Απόστολοι πρωταγωνιστούν και στα σημερινά Αναγνώσματα· ο Απόστολος Πέτρος στην Ευαγγελική και ο Απόστολος Παύλος στην Αποστολική περικοπή. Υπέροχα και τα δύο κείμενα!

Πρώτα, στο σημερινό Ευαγγέλιο, ο ενθουσιώδης, αυθόρμητος, αλλά και παρορμητικός Πέτρος - Σίμων μέχρι εκείνη την στιγμή - ακούει τον Διδάσκαλο να ρωτάει του μαθητές Του: «Εσείς, ποιός νομίζετε πως είμαι;». Και εκείνος, χωρίς χρονοτριβή, διατυπώνει μία λιτή, αλλά πλήρης και σαφή ομολογία πίστεως: «Εσύ είσαι ο Μεσσίας, ο Υιός του αληθινού Θεού».

Τότε, ακούει τον Χριστό να του αποκαλύπτει το νέο του όνομα και να του αναθέτει την σωτήρια αποστολή του, η οποία άλλωστε αφορά και όλους τους υπόλοιπους μαθητές: «Μακάριος είσαι, Σίμων, γιε του Ιωνά, γιατί αυτό δε σου το αποκάλυψε άνθρωπος, αλλά ο ουράνιος Πατέρας μου. Κι εγώ λέω σ' εσένα πως εσύ είσαι ο Πέτρος, και πάνω σ' αυτή την πέτρα θα οικοδομήσω την εκκλησία μου».

Αντίστοιχα, στη σημερινή αποστολική περικοπή, αποκαλύπτεται το μεγαλείο του άλλου μεγάλου Αγίου της πρώτης χριστιανικής Εκκλησίας, του Αποστόλου Παύλου. Ιδού πώς μιλά ο ίδιος για τον εαυτό του: «Για την αγάπη του Χριστού, κόπιασα και μόχθησα πολύ, ξαγρύπνησα πολλές φορές, πείνασα, δίψασα, πολλές φορές μου έλειψε εντελώς το φαγητό, ξεπάγιαζα και δεν είχα ρούχα να φορέσω. Πέντε φορές μαστιγώθηκα από Ιουδαίους με τα τριάντα εννιά μαστιγώματα. Τρεις φορές με τιμώρησαν με ραβδισμούς, μία φορά με λιθοβόλησαν, τρεις φορές ναυάγησα, ένα μερόνυχτο έμεινα ναυαγός στο πέλαγος».

Δεν περιορίζεται όμως στις ταλαιπωρίες του. Αναφέρει και της ουράνιες εμπειρίες του: «Ξέρω έναν άνθρωπο πιστό, γράφει, ο οποίος πριν από δεκατέσσερα χρόνια ανυψώθηκε μέχρι και τον τρίτο ουρανό - δεν ξέρω αν ήταν με το σώμα του ή χωρίς το σώμα, αυτό ο Θεός το ξέρει. Ξέρω, ότι αυτός ο άνθρωπος - ή ήταν με το σώμα ή χωρίς το σώμα δεν το ξέρω, ο Θεός το ξέρει - μεταφέρθηκε ξαφνικά στον παράδεισο κι άκουσε λόγια που δεν μπορεί, ούτε επιτρέπεται να τα πει άνθρωπος».

Όλα αυτά δεν τα γράφει, βεβαίως, για να επαινέσει τον εαυτό του, αλλά για να πείσει τους Κορινθίους, μέσω της δεύτερης του Επιστολής προς αυτούς, για το κύρος της αποστολής του. Ποιός είναι όμως ο λόγος που ώθησε την Εκκλησία να τους τιμά κάθε χρόνο την ίδια μέρα; Και, κυρίως, τί έχει να προσφέρει σ' εμάς ο σημερινός κοινός εορτασμός τους;

Πρώτα από όλα, στα πρόσωπά τους αποκαλύπτεται η ενότητα της Εκκλησίας. Ο Απόστολος Πέτρος εκπροσωπεί τους Χριστιανούς που προήλθαν από τους Εβραίους. Ο Απόστολος Παύλος εκπροσωπεί τους Χριστιανούς, που προήλθαν από

τα έθνη. Η συνύπαρξη αυτών των δύο ομάδων υπήρξε στην αρχή συγκρουσιακή.

Γρήγορα όμως, η αγάπη και η θερμή προσευχή που χαρακτήριζαν την πρώτη χριστιανική κοινότητα έγινε η αιτία ώστε το Άγιο Πνεύμα να ενεργήσει και να γεφυρώσει τα διεστώτα. Αγάπη και προσευχή! Αυτά είναι τα διαχρονικά εφόδια της Εκκλησίας που της επιτρέπουν να πορεύεται μέσα στην ιστορία ενωμένη.

Ένας δεύτερος συνδετικός κρίκος μεταξύ των δύο μεγάλων Αποστόλων είναι η συνέπεια πίστewς και ζωής. Και οι δύο εγκατέλειψαν τα πάντα, επωμιζόμενοι απίστευτες ταλαιπωρίες, προκειμένου να εκπληρώσουν την μεγάλη τους αποστολή.

Ταλαιπωρήθηκαν, χλευάστηκαν, φυλακίστηκαν και έφτασαν στο μαρτύριο, το οποίο υπέμειναν, κατά μία παράδοση, στην ίδια πόλη, την Ρώμη. Η μαρτυρία του Ευαγγελίου αποκαλύφθηκε με τον λόγο και την ζωή τους. Κυρίως, όμως, αποκαλύφθηκε με το δικό τους μαρτύριο, ως υπέρτατη απόδειξη της αφοσιώσεώς τους προς τον αγαπημένο τους Εσταυρωμένο.

Υπάρχει όμως και ένας ακόμη κρίκος, ίσως ο σημαντικότερος, ο οποίος συνδέει τους δύο μεγάλους αυτούς Αγίους και Αποστόλους: ο κρίκος της μετανοίας. Τόσο ο Απόστολος Πέτρος όσο και ο Απόστολος Παύλος υπήρξαν αρνητές του Χριστού, ο καθένας με τον δικό του τρόπο.

Ο πρώτος, την κρίσιμη στιγμή, κατά την οποία ο Διδάσκαλός του συρόταν στο δικαστήριο της εξοντώσεώς του, Τον απαρνήθηκε τρεις φορές, παρά την διαβεβαίωσή του, μόλις λίγες ώρες πριν, πως είναι έτοιμος να πεθάνει γι' Αυτόν. Ο δεύτερος, καταδίωξε την πίστη του Χριστού όσο κανείς. Στα χέρια του είχε όλη

την εξουσία και τα όπλα, ώστε να εξαφανίσει την πρώτη χριστιανική Εκκλησία και να δυσκολέψει αφάνταστα το χριστιανικό κήρυγμα.

Ο Πέτρος, συντετριμμένος, είδε τον Αναστημένο Χριστό να του απλώνει τα χέρια και να τον συγχωρεί· ο δεύτερος αξιώθηκε να ακούσει εκείνο το μεσημέρι στο δρόμο προς την Δαμασκό το υπερκόσμιο: «Σαούλ, Σαούλ, τί με διώκεις;». Αυτούς τους δύο ανθρώπους επέλεξε ο Θεός για να σκορπίσει στον κόσμο το Ευαγγέλιό Του.

Η Εκκλησία του Χριστού, η Εκκλησία στην οποία ανήκουμε όλοι, πορεύεται μέσα στον κόσμο, στηριγμένη σε ανθρώπους με αδυναμίες, ελαττώματα και συχνές πτώσεις. Η Χάρις όμως του Παναγίου Πνεύματος έχει την δύναμη να μεταμορφώνει εμάς, τους αδύναμους ανθρώπους, σε κήρυκες ενός νέου κόσμου, κόσμου χαράς, αγάπης και αθανασίας. Μοναδικές προϋποθέσεις γι' αυτήν την μεταμόρφωση είναι η συναίσθηση των αμαρτιών μας, η εμπιστοσύνη στο έλεος του Θεού και η διαρκής μετάνοια.

Σήμερα, θυμόμαστε πως ένας απλός ψαράς και ένας φανατικός διώκτης αποτέλεσαν τα θεμέλια της οικοδομής της Εκκλησίας. Αυτό δεν οφείλεται στις δικές τους δυνάμεις, αλλά στην αγάπη και την δύναμη του Κυρίου μας, τον Οποίον αγάπησαν με όλη τους την ψυχή και θυσίασαν γι' Αυτόν τα πάντα.

Το παράδειγμα, η χάρη και ο λόγος τους ας αποτελούν για μας την πυξίδα στον δρόμο που οδηγεί στην αγκαλιά του Θεού Πατέρα, ο Οποίος γνωρίζει πως να αναπληρώνει τα ελλείποντα και να μεταμορφώνει αδύναμους ανθρώπους, όπως εμείς, σε σκεύη αγιότητας

».

Αμέσως μετά την Θεία Λειτουργία ο Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός μετέβη στον Κήπο των Ηρώων της Ιεράς Πόλεως και τέλεσε επιμνημόσυνη δέηση κατά την έναρξη της Ναυτικής Εβδομάδος 2025 «Ελλάς εν πλω», που ξεκίνησε σήμερα στην Ιερά Πόλη του Μεσολογγίου.

[Πατήστε ΕΔΩ για περισσότερες φωτογραφίες](#)